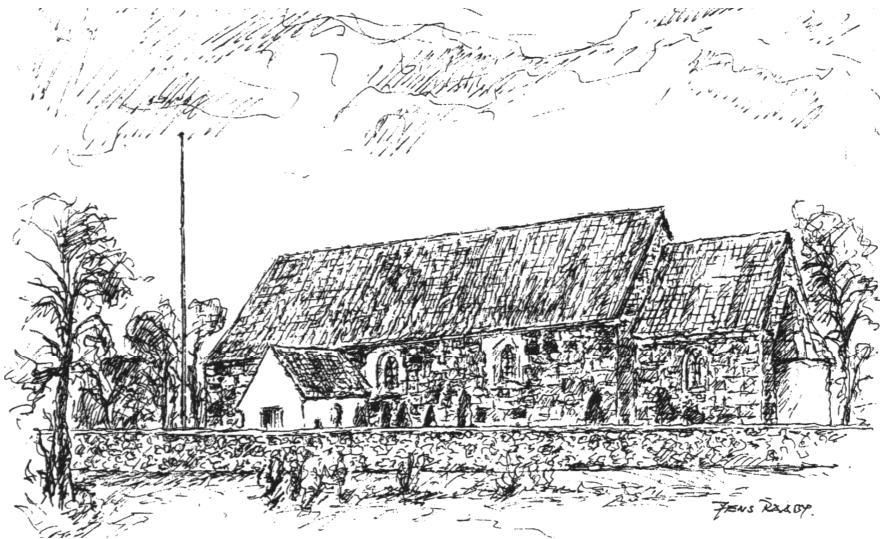

Tulstrup sogn

14. årgang nr. 2

marts – maj 2012

HVORDAN ER DET AT VÆRE TILFLYTTER I TØRRING?

Tekst af: Kirsten Lund

Sådan lød ét af de mange spørgsmål til Hanne og Kurt Myhlert Olsen på henholdsvis 52 og 48 år. De bor på Selvejervej 4, i Tørring, hvor de flyttede ind i deres nybyggede hus i februar 2008.

”Vi skulle ud, hvor der er natur. Et sted hvor vi kunne være sikre på, at der også er natur på

sigt og ikke udstykninger og voksende ringveje”, fortæller Hanne og Kurt. ”Vi kommer fra et parcelhuskvarter i Hørning, men havde behov for højere til loftet. Vi ledte længe efter hus ved søerne og Gudenåen. Indtil vi så, at der var grunde til salg her i Tørring. Og så gik det hurtigt. Allerede tre dage efter skulle vi give et bud, hvis vi ville have det”.

”Jeg kunne mærke en rigtig god fornemmelse ved stedet, straks jeg stod ud af bilen ved grunden”, smiler Hanne. Sådan havde Kurt det også. Han er cykelrytter i sin fritid og kendte området ret godt fra de mange søndagscykelture Århus cykelklub arrangerer omkring Mossø, via Ry over bakkerne gennem Tørring, Tulstrup og Jaungyde tilbage til Århus.

”Her kan vi ”høre” stilheden”, siger Hanne, ”det giver os fred og ro og tryghed. Jeg er aldrig bange her, når jeg er alene hjemme. Man har lov til at være sig selv, som man er og det, at vi er forskellige, sætter bare kolorit på tilværelsen”, fortsætter Hanne, der sætter kulør på lærreder, når hun leger med farver i sit ”atelier” på første sal i det rummelige hus.

”Vi havde knap sat spaden i jorden foråret 2007, før vi blev inviteret til byfest”, fortæller Kurt. Så allerede året inden huset stod klar, havde de lært adskillige beboere at kende. ”De nærmeste naboer var selvfølgelig også med til vores bryllup”, griner Kurt, der friede til Hanne samme dag, de flyttede ind i huset.

”Det var vigtigt for os at blive viet i Tulstrup kirke”, fortæller Hanne, ”Kirken giver mening, og det er vigtigt den er der”, synes Kurt, ”vi går i kirke juleaften, hvis vi er hjemme, men ellers betyder den ikke så meget i vores liv.”

”Før vi flyttede hertil havde vi hørt, at der skulle være et utrolig godt sammenhold i Tørring, og det har vi absolut også oplevet. Vi har følt os rigtig godt modtaget”, er Hanne og Kurt enige om.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Tilflytter i Tørring.....	side 1
Bob Dylan-gudstjeneste..	side 4
Minikonfirmander	side 5
Sogneindsamling.....	side 7
Her er mit liv.....	side 8
Tulstrup kirke.....	side 12

Forsidetegning: Jens Råby

Kurt har været bestyrelsesmedlem i beboerforeningen lige siden de flyttede ind på Selvejervej. Han gjorde snart karriere, blev kasserer og ansvarlig for kanoudlejningen. Siden 2011 er han formand for foreningen. "Det er en god måde at lære lokalsamfundet og byen at kende på", mener Kurt, der sammen med Hanne var med i festudvalget og arrangerede sommerfesten i Tørring i 2009.

Hanne benytter sig af Rys varierede tilbud inden for motion; zumba, fitness, pilates bliver

det til og linedance i Jåsby. "Og så er jeg sponsor for RYST og dermed frivillig hjælper", smiler Hanne, der har serveret til Lars Lilholt koncert og solgt RYST-vin i Kvickly.

Hanne er ansat som økonomi-medarbejder i Silkeborg Kommune.

"Det er jeg så glad for", smiler Hanne, der har så meget overskud, at hun har åbnet "Klinik Myhlert", hvor hun tilbyder Kranio-sakral terapi. "Målet er at hjælpe folk til at gå herfra uden smerter", fortæller Hanne,

Hanne og Kurt Myhlert Olsen, Selvejervej 4, Tørring

Hanne og Kurt Myhlert Olsen

der har klinikken som hobby om aftenen og i weekender.

Kurt cykler bl.a. i "Tørring og omegns cykelforening", hvor de er 8-10 mænd der cykler sammen. Kurt er også aktiv i den nystartede "Ry cykelklub", hvor de nu er ca. 150 medlemmer. "Ellers er han dybt forankret i Århus cykelklub", supplerer Hanne, "Kurt har for eksempel været speaker til Århus rundt masser af år."

Kurt er regnskabschef i Dansk Supermarked i Højbjerg. "Men det er Hanne, der er økonomisk" griner han, inden han viser rundt i den smukke østvendte havestue med udsigt til haven, hvor Hanne bruger mange timer om sommeren. "Her nyder jeg min morgenavis i weekenderne," fortæller Kurt.

Aftensolen rødmer og vi slutter med en tur ved havens lille gulfiskedam.

BOB DYLAN-GUDSTJENESTE

I TULSTRUP KIRKE

ONSDAG D. 14. MARTS KL. 19.30

En gudstjeneste med et mix af tekstlæsninger, musik og tekster af Bob Dylan og fælles salmesang.

Kom og vær med til en lidt anderledes gudstjeneste!

MINIKONFIRMANDER

Tekst af: Jytte Lundgaard Nielsen

Så er mini konfirmandundervisningen i fuld gang.

En lille flok dejlige unger fra Knudsøskolens 3. klasse, har siden d. 30. december indtaget konfirmandstuen hver onsdag eftermiddag. Sidste gang bliver onsdag d. 7. marts.

Knudsøskolens 3. klasse er i år en lille klasse, det blev derfor kun til 7 børn på dette års hold. Alligevel har børnene en masse god energi og stor lydhørhed overfor det nye materiale, som er introduceret i år.

Søndag d. 26. februar afholdes der familie og børnegudstjeneste i Tulstrup kirke kl. 14.00

Her vil minikonfirmanderne være inviteret sammen med deres forældre.

I samarbejde med Dover sogn afslutter vi forløbet i foråret med en udflugt til Viborg Domkirke. Her vil forældre, bedste-forældre eller andre familie-medlemmer, som har tid og lyst, være velkomne til at deltage.

Da decembernummeret af ”Tulstrup” sogn udkom, havde vi endnu ikke været samlet første gang, og derfor ingen fotos, det råder vi nu bod på.

SLUT SULT

- BLIV INDSAMPLER DEN 4. MARTS -

Tyt Kirkeby

Søndag den 4. marts 2012 vil Tyt gerne have dit selskab.

Det er dagen, hvor der er indsamling til FOLKEKIRKENS NØDHJÆLP i sognene. Ved at melde dig som indsamler kan du i løbet af 2-3 timer bidrage til, at beløbet, vi kan samle ind til nødhjælpen, bliver endnu større og dermed bidrage til at bekæmpe sult blandt verdens fattigste.

Hvad skal jeg gøre?

Du skal blot ringe til Tyt Kirkeby på tlf. 8689 1920, eller sende en mail: tytkirkeby@mail.dk, helst i dag, og sige, hvor mange I kommer og hjælper med indsamlingen.

Søndag den 4. marts kl. 10.00 møder du op i Tulstrup præstegård. Her fordeler Tyt ruter og giver en kop kaffe og brød, inden vi skal ud at rasle med bøsserne.

Du kan se mere om indsamlingen på www.noedhjaelp.dk

Vel mødt!

Sult er det mest ekstreme udtryk for fattigdom og et overgreb mod menneskers grundlæggende ret til mad og liv. Nogle mennesker sulter. Fordi de rammes af naturkatastrofer eller lever på steder, der er følsomme for den mindste variation i vejret. Nog-

le sulter, fordi andre krænker deres rettigheder og bevidst fratager dem deres ejendom eller muligheder for at klare sig selv. Folkekirkens Nødhjælp bekæmper årsagerne til sult med akut nødhjælp, langsigtet udviklingshjælp og ved at arbejde for menneskers ret til at leve i værdighed og uden sult på både lokalt og internationalt plan.

Uden jord - ingen mad

I 2011 var 16-årige Samuel Ejo-ku fra Uganda lige ved at miste en del af sin jord.

Som 15-årig blev Samuel, efter at hans forældre og ældre søskende var døde, forsørger for sine tre yngre søstre. De fire børn lever af det, de kan dyrke på familiens jord. Men en dag gjorde et hold naboer krav på en del af børnenes jord ved at true dem på livet. "Hvad skal I med al den jord? I er bare nogen unger og kan ikke passe den. Nu tager vi den - og hvis I sladrer til nogen, forgifter vi jer eller kaster en forbandelse på jer!".

Børnene var rædselsslagne for truslerne om trolldom, men uden jorden kunne de ikke dyrke mad nok til at overleve. Derfor valgte Samuel at fortælle om jordtyveriet i Ugandas Kirkes rettighedsorganisation, TEDDO.

Med støtte fra Folkekirkens Nødhjælp har TEDDO siden 2008 undervist folk i området om deres rettigheder i forhold til hinanden og i forhold til regeringen.

TEDDO tog initiativ til et møde med klanrådet. Klanrådet har i århundreder taget sig af stridig-

heder om jord og træffer afgørelser på baggrund af klanens og landsbyens fælles erindring.

I Samuels tilfælde indkaldte klanrådet de involverede familier og naboerne for i fællesskab at afgøre, hvor skellet mellem jorderne reelt gik. Ingen var i tvivl om, hvor skellet gik - eller om, at børnene skulle have deres jord tilbage.

I dag fungerer en agave-plante som skelpæl og Samuel har et dokument med stempler, der bekræfter, at jorden tilhører hans familie.

Det arbejde vil vi og flere end 1300 andre sogne sammen med 20.000 frivillige indsamlere støtte, når vi søndag den 4. marts går på gaden for at samle ind.

Tekst af Jens Erik Balle, Tulstrup

Højskole-, kæreste- og soldatertid

November 1950 tog jeg på højskole i Tommerup på landbrugslinjen, hvor vi var ca. 100 elever. Året efter i april, fik jeg plads på en gård på 100 tønder land i Skannerup. Jeg fik 3000 kr. for et halvt år. Efter ½ år i Skannerup var jeg igen karl hos min far, og i løbet af vinteren 1951 begyndte Astrid og jeg at vise interesse for hinanden. Vi blev forlovet den 4. april 1952, men allerede den 1. maj samme år blev jeg indkaldt til militæret i Karup.

Vi var 150 mand fordelt på 3 kompagnier i Gedhuslejren, hvor vi boede på 4 mandsstuer. Eftersom flyvevåbnet var ret nyt, fik vi udleveret brugte uniformer. Senere fik vi dog nye blå udgangsuniformer.

Den første måned fik vi ingen orlov, vi måtte gå på soldaterhjemmet og om søndagen fik vi lov at gå i kirke. Tilslutningen var stor bare for at komme ud blandt andre mennesker. Den første måned skulle vi også møde til måltiderne, men en søn-

dag fik jeg ringet til Astrid, og vi bestemte, vi skulle mødes i Herning, så jeg måtte have en kammerat til at spise for mig. Det blev heldigvis ikke opdaget, og vi hyggede os med hinanden.

Jeg var så heldig, at jeg havde kørekort i forvejen, så jeg blev udtaget til at få kørekort til lastbil. Det nød jeg godt af mange gange, især når vi var på øvelse, for da skulle jeg køre rundt med frisk vand til soldaterne. Så jeg var aldrig ude at ligge i mudderet. Jeg blev for øvrigt kaldt ”Gungadin”. Det betyder vandbærer.

Midt i soldatertiden bestemte regeringen, at vi skulle aftjene 18 måneder. Det var hårdt, men alting får jo en ende. I sommeren 1953 var Astrid på husholdningsskole i Hammerum. Så tog jeg om aftenen cyklen og kørte de ca. 20 km til Hammerum,

hvor vi nød hinanden og gik ture i omegnen, for vi måtte ikke komme op på hendes værelse.

Vi blev gift og overtog "Tulstrupgård" i 1954

Soldatertiden blev overstået, og det blev bestemt, at vi skulle giftes, og at vi skulle købe "Tulstrupgård", som vi overtog 1. april 1954.

Vi blev gift den 25. marts 1954. Det blev et stort bryllup som strakte sig over 4 dage med fester for familie, naboer og ungdomsvenner.

Vi skulle dele huset med Astrids far, som var lammet efter en hjerneblødning. Vi fik soveværelset og den store stue, og der var hverken badeværelse eller toilet. Det var ude i den ene ende af kostalden.

Der var nok at tage fat på som

ung selvstændig landmand. Vi fik nyt tag på nordsiden af lade og i 1956 fik vi vores første traktor, en grå Ferguson, og det viste sig, at Astrid ventede barn.

Det var vi meget spændte på.

Lige før Astrid skulle føde, døde Astrids far, og der blev gjort klar til begravelsen. Det var skik, at hele familien skulle med hjem at spise. Det blev for meget for Astrid, så hun fødte Thomas, som bragte os glæde midt i sorgen.

Landbrug på gammeldags manér

De første år havde vi både karl og pige. Det var nogle unge på 15 år, som var en stor hjælp, for alt foregik jo med håndkraft.

Jeg har aldrig malket med hånd, men husker, at der var nogle, der gjorde det. Vi har høstet med selvbinder, sat kornet i sæt, kørt det ind, tærsket det i løbet

Tulstrupgaard - billedet er fra 1947

af vinteren, båret det op på stue-loftet og ned igen. Vi har hakket roer med hånd, læsset og kørt dem ind med hånd, læsset dem i roeskæreren og kørt dem ud til kørerne med en trillebør. Vi muggede også ud med hånd, læssede møget og spredte det med hånd, pløjede det ned med heste. Vi høstede også med heste, så lånte vi en hest ved naboen. Det kunne være vanskeligt at få dem til at arbejde sammen. Der var hø der skulle bjer- ges, først skulle det slås, så skulle det vendes nogle gange, derefter skulle det stakkes og køres ind. Om vinteren gik vi i skoven og lavede brænde til næste år. Vi brugte 40 rumme- ter.

Vi havde det meste jord på den anden side af Tulstrupvej. Det indebar, at vi skulle drive kør- ne over vejen om morgenen, når der var malket. Så gik Astrid op og standsede trafik- ken, mens kørerne passerede. Det ville ikke være nemt i dag.

Med traktorens indpas skete der en stor omvæltning i landbru- get. Først blev hestene sat ud, så kunne der være jord til et par kører mere. Så blev medhjælpe-

ren droppet, så købte vi 4 nabo- er en roeoptager, som kunne læsse roerne op i vognen. Det var da festligt, når vi skulle ind og have kaffe. - Vi fik også en aftopper sammen med min bror, Poul Verner. Den blev senere skiftet ud med en grønthøster. En kæmpe lettelse som sammen med roeoptageren var en stor hjælp. Vi fik også aflæsservog- ne og tipvogn, alt sammen var det med til at lette arbejdet.

Gennem årene har vi haft en del traktorer. Først som nævnt en grå Ferguson, så en Ford Dextra og i kort tid en International. Så fik vi en Volvo BM 430, en god traktor. Den blev byttet med en Volvo 500 og den sidste, er den der kører stadig, en Volvo- Valmet fra 1983.

I 1963 købte vi, sammen med min bror og far, en Dronning- borg 8 fods mejetærsker. Med den kunne vi også nå at høste lidt for andre.

Ny kostald

I 1965 besluttede vi, at vi ville bygge kostalden om, så der blev plads til flere kører og så grisene kunne være i samme hus. Det var også tiltrængt, for loftet var råddent og huset var utæt, så roerne frøs om vinteren.

Jeg gik i skoven og fældede en masse træer, som blev kørt til Linå savværk, hvor det blev til tømmer, som blev brugt til huset. Vi fjernede det gamle hus først i maj, for da kunne køerne være ude. Det var hårdt arbejde at fjerne alt det gamle, for det foregik jo med håndkraft alt sammen. Grunden blev også gravet med håndkraft. Til at finansiere byggeriet tog vi et kreditforeningslån til 7 %, men til kurs 65, så det blev et dyrt lån at betale tilbage. Men vi fik utroligt dejlige forhold at arbejde under, så vi nød forbedringen. Senere fik vi også rørmalkning. Det var en kæmpe lettelse. Tænk at jeg var fri for at løfte alt mælken op i køletanken.

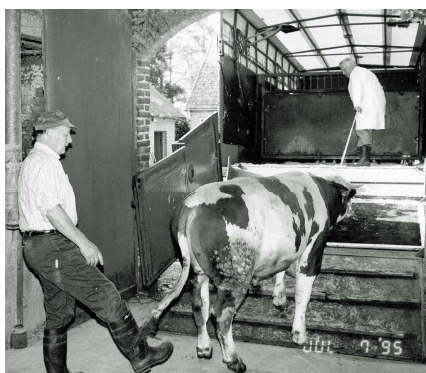
Brugsen næsten uden for døren

Da jeg kom til Tulstrup, havde vi Brugsen næsten udenfor døren. Det var nemt, for vi kunne aflevere vores æg, og til gengæld fik vi varer med hjem. Brugsen lukkede i 1972 og blev solgt. Overskuddet blev delt mellem medlemmerne. Jeg var i bestyrelsen, da vi lukkede.

Vi havde også en sparekasse, den havde kun åben en dag om ugen fra kl. 2-4 om eftermiddagen. Her sad lokale gårdmænd

og bestemte, hvem der var gode nok til at låne penge. Vi havde også et mejeri ved Søkilde. Der var Astrids far formand i 25 år. Mejeriet blev lukket i 1968, for udviklingen forlangte, at mælken skulle køres i tankvogn. Så vi begyndte at levere mælk til mejeriet i Låsby. Senere blev det til Klank og til sidst blev det Rødkærsgade.

I 1991 solgte vi køerne. Det var en stor lettelse, for min ryg havde drillet i mange år. Det betød, at jeg blev bevilget delpension og at vi i stedet for køer fik en produktion af tyrekalve. Det blev en rigtig god forretning, men i 1995 blev vi enige om at afhænde gården til vores søn, Thomas.

Jens Erik Balle sender den sidste kalv af sted fra gården, juli 1995

Læs sidste del af Jens Erik Balles erindringer i "Tulstrup sogn" i maj måned.

TULSTRUP KIRKE

Sognepræst

Erik Bredmose Simonsen

Præstebakken 11

8680 Ry

Tlf. 86 89 14 17

e-mail: ebs@km.dk

Graver:

Barry Leonard

Tlf. 27 32 47 50

Træffes ved kirken

fredag kl. 10 – 12

Kirkevæрге:

Grethe Jensen

tlf.: 86 89 16 74

Menighedsrådsformand:

Jens Peter Møller

tlf.: 86 89 36 64

Tulstrup kirkes hjemmeside:

Tulstrupkirke.dk

Siden sidst -

Dødsfald i sognet og begrave- de/bisatte fra Tulstrup kirke

Elly Elvira Holm,
Plejhjemmet Søkilde

Poul Peder Sørensen,
Plejhjemmet Søkilde

Døbt i Tulstrup kirke

Lucas Dahlstrup, Norge

Annesofie Søgaard Gottrup,
Jaungyde

Redaktionen af ”Tulstrup sogn”

Kirsten Lund (ansv.) Tulstrupvej 16, 8680 Ry tlf. 86 89 09 19

e-mail: kirsten.lund@fiberpost.dk

Birthe og Per Andersen, Kamillevej 6, 8680 Ry tlf: 86 89 22 87

e-mail: birper@dlgpost.dk

”Tulstrup sogn” udgives af Tulstrup menighedsråd.

Omdeles til alle husstande i Tulstrup sogn 4 gange årligt:

februar - maj - august - november.

Tryk: Grafisk Indtryk, tlf. 86 82 09 49

Stof til næste blad modtages gerne - **senest d. 20. april 2012**

